

क्रव्यविक्रयिक पु० क्रव्यविक्रयाभ्यां जीवति ठन् । वणिग्जने
“यस्त्रक्रव्यविक्रयाट् ठन्” पा० क्रव्यविक्रयप्रहणं व्यस्तसमस्त
विषयस् तेन व्यस्तादपि ठन् । क्रव्यिक विक्रयिक तेन
जीविनि लि० ।

क्रव्यशोर्षे न० कपिशोर्षे+पुपो० । कपिशोर्षे विक्रा० ।

क्रवाक्तपिका क्वयसहितः अरुयः शाक० स्वार्थे क व्यत-
इत्त्वम् । क्वये अक्वे च ।

क्रवारोह पु० क्रव्यस्य क्रवाथेमारोह्यत्व आ + रुह आधारे
घञ् चतुर्थ्यर्थे इत् । हृष्टे (ह्राट्) हारा० ।

क्रव्यिक वि० क्रवेण जीवति क्रवात् व्यतादपि ठन् । वणिग्जने
“पर्यायतत् क्रविकलोकमगणपगखेतित्यादि” साधः
क्वय+प्रयोजनसमस्त्यस्य ठन् । २कृतरि “धनेन क्रविको
हन्ति खादकशोपभोगतः । घातको बधवन्वाभ्यामित्येष
त्विविधो बधः” भा० आहु० ११५ अ०

क्रव्य लि० क्रवाथ क्रेतारः कृणोयु रतिबुद्ध्या प्रसारितम्
क्रा-यत् “क्रव्यस्तदर्थे” पा० नि० । क्रव्यनिमित्तं हृष्टे
प्रसारिते इव्य “क्रव्यस्ते सोमो राजा इति क्रव्य इत्याह
सोमयिक्रयी” शत० ब्रा० ३,३,१,१:

क्रवण लि० क्रुड-यङ् ल्यु । १स्तुतिकर्त्तरि “अवा न हार्दि
क्रवणस्य रेजते” ऋ० ५,४४,६, “क्रवणस्य स्तुतिकर्त्तुः”
भा० भावे ल्युट् । २शङ्करणे न०

क्रविष्णु लि० क्रु-वा-इष्णुच् । क्रव्यादे राक्षसादौ “क्रव्यात्
क्रविष्णु विविनेतु इष्णुम्” ऋ० १,८७,४,

क्रविस् न० क्रव-इसुन्लस्यरः । मांसं क्रव्ये । “यद्व्यस्य क्रविषो
गन्तोअस्ति” ऋ० १,०६२,६,१२, “क्रविषः मांसस्य” भा०

क्रव्य न० क्रव-यत् लस्य रः । व्यामसांसे व्यमरः । “स्वपगत-
मपि क्रव्यतव्यपमति” साल्मी० । “क्रव्यादाः प्राणिनां
क्रव्यं दुदुष्टः स्वकलेवरात्” भाग० ४,१८,२३, । मांस-
भेदास्तद्व्युत्पन्ना सुसृते उक्ता यथा

“यत जह्वं मांसवर्गानुपदेष्टव्यमः तद्यथा—जलेगया
आनूपा यास्याः क्रव्यभुज एकशफा जाङ्गलायेति पण-
मांसवर्गास्तेषां वर्णाणामुत्तरोत्तरं प्रधानतमाः । ते पुन-
र्हि विधा जाङ्गला आनूपायेति । तत्र जाङ्गल्यगोऽ-
ष्टविधः तद्यथा—जाङ्गला विष्किराः प्रतुदा गुहा-
शयाः प्रसहाः पण्डेग्या विलेगया यास्यायेति । तेषां
जाङ्गलभिक्कितौ प्रधानतमौ तावेण हरिणव्यं कुरङ्गकरा-
जङ्गलमाजयभश्चदंष्ट्राधृतचारुकरान्दगमातृकाप्रभृतयो
जाङ्गला मृगाः कपाया मधुरा लघवी वातपित्तहरा-

स्त्रीणां हृद्या वस्तिशोधनाय । कपायो मधुरो हृद्यः
पित्तासृक्कफरोगहा । संपाही रोचको बल्यस्तपा-
मेणो ज्वरापहः । मधुरो मधुरः पाके दोषघ्नोऽनन्त-
दीपनः । शीतलो बद्धविण्मूलः रुग्ण्यैर्हरिणो लघुः ।
एणः कण्ठशोर्षेयो हरिणस्ताव उच्यते । न कण्ठो
नच तावश्च कुरङ्गः सोऽभिधीयते । शीतासृक्पित्तश-
मनी विज्ञेया सृगमातृका । सन्निपातक्षयश्वासका
सहिष्णाऽरुचिप्रणुत् । लावति त्तिरिक्पिञ्जलवर्त्ती र्वर्ति-
कावर्त्तकनमृकावर्त्ती कचकोरकलविङ्गमयूरककरोपचक्र-
कुक्कुटसारङ्गशतपलककुतिचिरिकुराङ्कयवनकप्रभृतय-
स्तग्राहणा विष्किरा लघवः शीतमधुराः कपाया
दोषशमनाय । संपाही दोषनश्वैश्च कपायमधुरो लघुः ।
लावः कटुविपाकश्च सन्निपाते च पूजितः । दीपद्गु-
णमधुरो हृद्यो मेधाग्निवर्द्धनः । तित्तिरिः सर्वदोषघ्नो
प्राही वर्णप्रसादनः । हिक्काश्चः सानिलहरो विशेषाङ्गौ-
रतित्तिरिः । रक्तपित्तहरः शोतो लघुश्चापि कपिञ्जलः ।
कफोत्थेषु च रोगेषु मन्द्याते च शस्यते । वातपित्तहरा
हृद्या मेधाग्निबलवर्द्धनाः । लववः क्रकरा हृद्यास्थो
चैषोपचक्रकाः । कपायः स्वादुलवणस्त्वच्यः केश्यो
रुचिप्रदः । मयूरः खरमेधाग्निवृद्धयेन्द्रियकार्यकृत् ।
स्निग्धोष्णोऽनिलहा वृषः स्वेदस्वरबलावहः । वृंहणः
कुक्कुटो वन्यस्तद्वृषाभ्यो गुरुस्तु सः । वातरोगक्षयमो-
विषमच्चरनाशनः । कपोतपारावतश्चङ्गराजपरभृत-
कोयटिककुलिङ्गश्चकुलिङ्गगोत्रोडकडिडिमाणकगतप-
लकमातृनिन्दकभेदाशिशुकसारिकावलगुलीगिरिशालङ्का-
लदूषकसुगृहीखञ्जरीटकहारीतदात्यहप्रभृतयः प्रतु-
दाः । कपायमधुरा रुक्षाः फलाहारा मरुत्कराः ।
पित्तलेपहराः शीता बड्मूलाल्पवर्चसः । सर्वदोषक-
रुक्षेपां भेदाशी मलेदूषकः । कपायसादुलवणो गुरुः
कालकपोतकः । रक्तपित्तप्रथमनः कपायविशदोऽपि च ।
विपाके मधुरश्चापि गुरुः पारावतः स्मृतः । कुलिङ्गो
मधुरःस्निग्धः कफशुक्रविवर्द्धनः । रक्तपित्तहरो वेश्म-
कुलिङ्गस्त्वतिशुक्रलः । सिंहव्याघ्रकतरश्चक्षुषीपिमा-
कैरिष्टगालस्तुगोर्वारकप्रभृतयो गुहाशयाः । मधुरा
गुरयः स्निग्धा बल्या मारुतनाशनाः । उष्णवीर्या हिमा
नित्यं नेत्रगुहाविकारिणाम् । काककङ्कुररचापभास-
शशपात्यलूकचिक्षिप्येनगृध्रप्रभृतयः प्रसहाः । एते
सिंहादिभिः सर्वे भक्षमाणा वायसादयः । रसवीर्यविषा-